

МАРКО АВРАМОВИЋ, рођен 1984. у Београду. Тренутно је на докторским студијама из српске књижевности на Филолошком факултету у Београду. Бави се српском књижевношћу XX века, пише есеје и приказе, објављује у периодици.

ЖЕЉКА АВРИЋ, рођена 1964. у Бањалуци, БиХ. Дипломирала на Филозофском факултету у Новом Саду, смер српска књижевност и језик. Пише поезију и књижевну критику, живи и ради у Сремској Митровици. Књиге песама: *Порџреј*, 2001; *Звездарница*, 2004; *Маргиналије*, 2013; *Временик*, 2014; *Јесам*, 2016.

РАДОВАН БЕЛИ МАРКОВИЋ, рођен 1947. у Ћелијама код Лазаревца. Пише приче и романе. Објављене књиге: *Паликућа и Тереза милосјић*, 1976; *Црни колач*, 1983; *Швајска коса*, 1989; *Године расјлејиа*, 1992; *Живчана јайија*, 1994; *Сјаре љриче*, 1996; *Сејембрини у Колубари*, 1996; *Лајковачка љруђа*, 1997; *Мале љриче*, 1999; *Лимунација у Ћелијама*, 2000; *Последња ружа Колубаре*, 2001; *Кнез Мицкин у Белом Ваљеву*, 2002; *Девејћ белих облака*, 2003; *Оркесјар на љедале*, 2004; *Кавалери сјарођ љремера*, 2006, 2011; *Аџа – љод живојћом*, 2007; *Ѓорава сјирана*, 2007; *Колубарска љрилођија*, 2008; *Госјођа Олђа – душе и љрикљученија*, 2010; *Приче*, 2010; *О свему ће љричајћи Гаврило*, 2011; *Библиоћека у белом Ваљеву*, 2012; *Consoling the Boy – selected stories*, 2015; *Пујћникова циђлана – залудно љлејћиво*, 2015. Године 2013. су му објављена *Сабрана дела* у 13 књига.

АЛЕН БЕШИЋ, рођен 1975. у Бихаћу, БиХ. Пише поезију, књижевну критику и есеје, преводи с енглеског (Џин Рис, Џамејка Кинкејд, Ени Пру, Џојс Керол Оутс, Божидар Језерник, Џон Фаулс, Кетрин Бејкер, Џон Ралстон Сол, Брус Четвин, Тони Холанд, Дерек Волкот, Теџу Кол итд.). Књиге песама: *У филиђрану рез*, 1998; *Начин дима*, 2004; *Голо срце*, 2012; *Хроника сийћница* (избор), 2014. Књиге есеја и критика: *Лавиринћии чиђања*, 2006; *Нејоновољиви образац*, 2012.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише књижевну критику и есеје. Објављене књиге: *Крићичареви*

парадокси, 1980; *Српски надреализам и роман*, 1980; *Пјесник „Пајтејике ума“ (о њеснишћиву Павла Појовића)*, 1983; *Традиција и Вук Стефановић Караџић*, 1990; *Хазарска њризма – ѡумачење ѡрозе Милорада Павића*, 1991; *Књижевни ѡгљеди Данила Кица*, 1995; *Кроз ѡрозу Данила Кица*, 1997; *О ѡезији и ѡеишци српске модерне*, 2008; *Иво Андрић – моси и жрѡива*, 2011; *Иван В. Лалић и њемачка лирика – једно инѡерѡексиуално исѡраживање*, 2011. Приредио више књига српских писаца.

ЂОРЂЕ ДЕСПИЋ, рођен 1968. у Ужицу. Пише студије, огледе, есеје и књижевну критику. Од 2017. године је главни и одговорни уредник *Лешоиса*. Објављене књиге: *Аксиолошци изазови*, 2000; *Сѡирални ѡраѡови – криѡике и есеји о српском ѡеснишћиву*, 2005; *Порекло ѡесме – ѡѡѡенцијал инѡерѡексиуалности у ѡезији Миодраѡа Павловића*, 2008; *Преживеѡи у ѡекстиу*, 2011. Приредио: *Вељко Пеѡровић*, 2014.

АЛЕКСАНДРА ЂУРИЧИЋ, рођена 1963. у Београду. Завршила је 1984. први степен Академије за музику и примењену уметност „Моцартеум“ у Салцбургу, а 1988. је дипломирала на Факултету драмских уметности у Београду. Пише поезију, прозу, есеје, студије и позоришну и музичку критику. Објављене студије: *Исѡорија иѡре*, 1998; *Индекс ѡјерских и балетских либретѡа*, 1999, 2006; *Српско ѡозоришће у акѡуелним условима друшћивене ѡранзиције*, 2010; *Грације ѡера и друѡи есеји*, 2013.

ИВАН ИСАИЛОВИЋ, рођен 1989. у Београду. Дипломирао на Филолошком факултету у Београду на Групи за српску књижевност и језик са компаратистиком. Завршава мастер студије „Култура глобалних медија: Студије Балкана“ на Факултету за медије и комуникације Универзитета Сингидунум. Пише књижевну критику, преводи са шпанског језика, објављује у периодици.

ЈОВАН (ПУРИЋ), рођен 1965. у Мијачима код Ваљева. На крштењу добио име Младен. Студирао је теологију у Београду и Петрограду, где је 1996. одбранио научни рад из области византологије. У чин јеромонаха рукоположен је 1995, а у чин протосинђела 1999. године. У трон Острошких игумана уведен је 2001. године, и постављен за настојатеља манастира Острог. За викарног епископа диоклијског изабран је 2004. године, а 2009. је одбранио докторску дисертацију „Философија васпитања у делу Светог Јована Златоустог“ на Филозофском факултету у Источном Сарајеву. Од 2010. је ванредни професор на Високој школи – Академији Српске Православне Цркве за уметности и конзервацију. Објавио више студија, уѡбеника, чланака и приредио више књига и антологија. Објављене књиге: *Лесѡвица ѡајноводсѡивеноѡ ѡуѡовања*, 2004; *Осѡрошци исѡѡчник*, 2004; *Глас ѡасѡира из Осѡроѡа*, 2006; *Глас у ѡусѡињи*, 2006;

Светѡа служба – изабране беседе, 1–3 (Глас у ѡусѡињи, Извор у ѡусѡињи, Пусѡиња), 2007; Руковейи из боѡсловља, 2007; Словесна служба оѡѡроѡка, 2009; Боѡсловске основе ѡедаѡѡије св. Јована Злаѡоусѡѡѡ, 2009; Философија васѡѡињања у делу Св. Јована Злаѡоусѡѡѡ, 2009; Боѡслужење и васѡѡињање ѡо св. Јовану Злаѡоусѡѡѡ, 2009; Философија васѡѡињања Св. Јована Злаѡоусѡѡѡ – увод у боѡсловље Св. Јована Злаѡоусѡѡѡ, 2010; Људско лице Боѡа, 2010; Икона и духовносѡѡ, 2011; Икона и химна Боѡородици, 2012; Еколоѡке ѡеме, 2013; Празничне иконе, 2013; Боѡ се јави у ѡелу, 2014; Символ – кључ ѡајне, 2015.

ЕН КАРСОН (ANNE CARSON), рођена 1950. у Торонту, канадска песникиња, есејиста и преводилац. Дуго је живела у Монтреалу, где је предавала на Универзитету Мекгил, а касније је предавала класичну и компаративну књижевност на Универзитету у Мичигену и Универзитету у Њујорку. Објавила је деветнаест књига у којима се мешају елементи поезије, есејистике, прозе, критике, превода, драмских дијалога, фикције и публицистике, а између осталих: *Eros the Bittersweet*, 1986; *Glass, Irony, and God*, 1992; *Short Talks*, 1992; *Plainwater*, 1995; *Autobiography of Red: A Novel in Verse*, 1998; *Economy of the Unlost: Reading Simonides of Ceos with Paul Celan*, 1999; *Men in the Off Hours*, 2001; *The Beauty of the Husband*, 2002 (превод на српски *Леѡѡѡа мужа*, 2015); *If Not, Winter: Fragments of Sappho*, 2002; *Wonderwater*, 2004; *Decreation: Poetry, Essays, Opera*, 2005; *NOX*, 2010; *Antigonick*, 2012; *Red Doc*, 2013; *The Albertine Workout*, 2014. и *Float*, 2016. Добитница је више престижних награда, а прва је жена којој је додељено једно од најзначајнијих песничких признања за поезију писану на енглеском језику, Награда „Т. С. Елиот” (2001), за књигу *Леѡѡѡа мужа*. (А. Беѡић)

АНДРЕЈ АЛЕКСАНДРОВИЧ КУЗЊЕЦОВ, рођен 1969. у Горком, данас Нижњи Новгород, Русија. Године 1993. је завршио Историјски факултет Нижњеновгородског државног универзитета Н. И. Лобачевски, а 2009. је одбранио докторску дисертацију из области Историје Русије. Од 1997. до 2010. године радио је на Катедри за историографију и познавање извора Нижњеновгородског државног универзитета, најпре као асистент, затим као виши наставник, а онда и као доцент. Тренутно је шеф Катедре за историографију и познавање извора, а од 2012. године је и декан Историјског факултета Нижњеновгородског државног универзитета Н. И. Лобачевски. (А. Прохорова)

МАРИЈА ЛИПКОВСКИ, рођена 1989. у Београду. Позоришни редитељ, дипломирала је 2012. године, а мастер студије завршила 2015. на Факултету драмских уметности у Београду. Тренутно је студент умет-

ничких докторских студија Сценског дизајна на Факултету техничких наука у Новом Саду.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ, рођена 1988. године у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Докторанд је на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављена књига: *Легијонација за сигнализам – њулсирање сигнализма*, 2016.

ДАЈАНА МИЛОВАНОВ, рођена 1993. у Бечеју. Тренутно похађа мастер студије на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Пише књижевну књитику, преводи с енглеског, објављује у периодици.

БИЈАНА МИЛОВАНОВИЋ ЖИВАК, рођена 1972. у Пожаревцу. Српску књижевност и језик са општом књижевношћу завршила на Филолошком факултету у Београду. Студирала је архитектуру и неохеленистику, бавила се адаптацијом и режијом савремених позоришних комада. Пише приповетке, песме, есеје, путописе и књижевне приказе, преводи са грчког и енглеског језика. Драма: *Нејојџребни њирач*, 2012. Књиге приповедака: *Два дана без Марије*, 2007; *Приповедаје се ми – српске кратке згодбе* (група аутора, на словеначком), 2014; *Лосос њлови узводно*, 2013.

МАРКО НЕДИЋ, рођен 1943. у Гајтану код Лесковца. Пише прозу, књижевну критику и есеје. Објављене књиге: *Кућа у њољу*, приповетке, 1970; *Мађија њоешке њрозе. Сѡудија о Расѡку Пеѡировићу*, 1972; *Нова криѡичка оѡредељења*, 1973; *Писци њосле I свеѡског раѡа као криѡичари*, 1975; *Сѡара и нова ѡроза. Огљеди о срѡским ѡрозаистѡима*, 1988; *Криѡика новог сѡила*, 1993; *Основа и ѡрича – огљеди о савременој срѡској ѡрози*, 2002; *Проза и њоешика Мирослава Јосића Виѡњића*, 2008; *Сѡилска ѡреѡлиѡања – сѡудије и огљеди о срѡској ѡрози друге ѡоловине XIX и ѡрве ѡоловине XX века*, 2011; *Између реализма и ѡосѡмодерне – сѡудије и огљеди о срѡским ѡисцима друге ѡоловине XX века*, 2012. Приредио више књига.

АНЖЕЛА ПРОХОРОВА, рођена 1970. у Дњепропетровску, бивши СССР. Године 2015. стекла звање доктора филолошких наука на Одсеку за славистику Филозофског факултета у Новом Саду. Тренутно је запослена као доцент за руски језик на Одсеку за славистику на истом факултету. Бави се истраживањима у области лингвокултурологије, научним и књижевним превођењем.

ГОРАН РАДОЈИЧИЋ, рођен 1988. у Никшићу, Црна Гора. Проучава период ренесансне и барокне црногорске књижевности, али и савремену

регионалну књижевну сцену. Магистар је науке о књижевности, пише поезију, прозу, научне радове, есеје и књижевну критику, објављује у периодици.

ПЕТЕР РОКАИ (ROKAY RÉTER), рођен 1945. у Суботици. Историчар, медијевиста, области истраживања су му мађарско-јужнословенски односи у средњем веку, везе средње и југоисточне Европе у оквиру збивања у Европи, упоредна економска и друштвена историја Европе, историја Византије итд. Објавио је велики број радова о мађарској историји, као и о српско-угарским односима у средњем веку. Објављене књиге: *Salamon és Póla*, 1990; *Дубровник и Анконијанска марка у средњем веку*, 1995; *Kanizsa monográfiája (1526-ig)*, 1995; *Krónikatanulmányok*, 1999; *Историја Мађара* (коаутори Золтан Ђере, Тибор Пал и Александар Касаш), 2000.

ЗОРИЦА СТАНОЈЕВИЋ, рођена 1994. у Пожаревцу. Добитница Награде „Боривоје Маринковић” за рад „Писци као тумачи поетике српског предромантизма”, коју додељује Одсек за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Гаји интересовање за старије периоде у проучавању књижевности, као и према областима попут теорије књижевности, методологије проучавања књижевности, историје књижевности и књижевне критике. Такође, бави се креативним писањем прозе.

ДУШАН СТОЈКОВИЋ, рођен 1948. у Београду. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику, преводи са словеначког и француског језика. Објављене књиге: поезија – *Мало сунце*, 2004; *Смрт Коване / Смрт Коване*, избор на српском и македонском, 2008. Проза: *Сневомрак, кафкијаде*, 2006; *Сновни словарь*, 2007. Лексикологија: *Речник дубровачког језика*, 2000. Критика: *Бацијиници и сајујиници*, 2007; *Хлеб камена и неба*, 2010; *Жубор мейтафизичког*, 2010; *Зрнасти снови*, 2010; *Радомир Андрић или Поезија која њраје*, 2012. Приредио више књига и антологија.

ДРАГАНА В. ТОДОРЕСКОВ, рођена 1975. у Новом Саду. Пише критичке и књижевноисторијске текстове. Бави се истраживањем српске књижевности XIX и XX века. Објављене књиге: *Стеријине њародије – искушења (јоси)модерног чииања*, 2009; *Дан, конџекси, брзина ветра*, 2010; *Писаји даље – изабране кријике*, 2012; *Тело њесме – есеји и кријике о српском њеснију*, 2013; *Трагом кочења – њрисвајање, њредевање и раслојавање сѡварносѡи у њоеѡици Јудѡе Шалѡ*, 2014; *Збогом, ѡрѡина исѡино! Огледѡ о сѡраѡеѡијама српских ѡриѡведача*, 2015. Приредила: Тања Крагујевић, *Ружа, одисѡа*, изабране песме, 2010; Ненад Митров, *Позно биље*, сабрране песме, 2013.

СВЕТЛАНА ТОМИН, рођена 1964. у Новом Саду. Бави се проучавањем српске средњовековне књижевности, пише студије и огледе. Објављене књиге: *Владика Максим Бранковић*, 2007; *Књигољубиве жене српског средњег века*, 2007; *Деспошица и монахиња Анђелина Бранковић – свети мајка Анђелина*, 2009; *Мужастивене жене српског средњег века*, 2011; *Српска краљица Јелена – владарка и монахиња*, 2014; *Очи срдачне – њојоси, узор и делање идеалне владавине у српској средњовековној држави* (коаутор Н. Половина), 2015; *Деспоић Ђорђе Бранковић – Свети владика Максим*, 2016. Приредила: *Сћара српска књижевности*, 2001; Ђорђе Сп. Радојичић, *Културно бладо – Да ли знаће?*, 2006; Ђорђе Сп. Радојичић, *Историјске расправе*, 2007.

ДРАГАН ТУБИЋ, рођен 1979. у Осијеку, Хрватска. Историчар, бави се историјом Србије и Угарске у средњем веку и историјом Срба у Хрватској. Запослен у Матици српској као стручни сарадник Лексикографског одељења и председник Редакционог одбора Српског биографског речника.

МАЈА ХЕРМАН СЕКУЛИЋ, рођена 1949. у Београду, где је магистрирала 1977. године на Одсеку за општу књижевност Филолошког факултета у Београду, а докторирала је 1985. на Универзитету Принстон (Њу Џерзи, САД). Пише поезију, романе, есеје, критику, приказе, преводи с енглеског и на енглески. Члан је Удружења књижевника Србије, Српског књижевног друштва, српског и америчког ПЕН-а и Песничког друштва америке (PSA). Предавала је на многим америчким универзитетима, а последњих година живи између Београда и Њујорка. Књиге песама: *Камерографија, или њујоршки сн(им)и*, 1990; *Картографија: Северно-јужни пролаз*, 1992; *Из музеја лушања*, 1997; *Из њусте земље / Out of the Waste Land*, 1998. Романи: *Краљ свиле*, 2000; *In Search of the Silk King*, 2005; *Слике којих нема*, 2009; *У њојрази за Лолићом*, 2011; *Ma Belle, прва америчка дама Србије*, 2015. Есеји: *Скице за њоррејте*, 1992; *Књижевности њресјуа*, 1994; *Прозор у жаду*, путописи, 1994; *Дијална ѓалаксија*, 2011; *Who was Nikola Tesla? The Genius who gave us Light*, 2015.

ИВАН ШТЕРЛЕМАН, рођен 1990. у Сремској Митровици. Пише поезију, прозу и есеје, објављује у периодици и на интернет порталима.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ